

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR. 23

privind soluționarea contestației formulată de **dl. X**,
înregistrată la Administrația Finanțelor Publice X
sub nr.4606/16.02.2012

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Administrația Finanțelor Publice X, prin adresa nr.X/29.02.2012, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/01.03.2012, asupra contestației formulată de **dl. X**, cu domiciliul în X, str. X, nr.X, jud. X.

DI. X se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice X, prin care s-a stabilit suma de **X lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2011, respectiv 08.02.2012, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la A.F.P. X, la data de 16.02.2012, așa cum rezultă din ștampila registraturii A.F.P. X, aplicată pe originalul contestației.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată **dl. X** solicită anularea „Deciziei de impunere emisă în dosarul fiscal nr.X din 31.12.2011” prin care susține că a fost obligat la plata sumei de „X lei”.

Contestatorul arată că, în aliniatul 1 al deciziei se precizează că suma respectivă reprezintă accesorii ca urmare a plății cu întârziere a impozitelor și taxelor, contribuții și alte venituri ale bugetului de stat consolidat, fără a se indica

care creanțe (impozite, taxe, contribuții) au fost plătite cu întârziere și care este perioada pentru care s-au calculat penalități.

Dl. X susține că, potrivit art.87 din Codul de procedură fiscală decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de art.43 din Codul de procedură fiscală. Astfel, contestatorul arată că, această decizie nu îndeplinește aceste cerințe legale obligatorii, respectiv data la care a fost emisă, data de la care își produce efectele, motivele de fapt. De asemenea, contestatorul arată că această decizie nu cuprinde categoria de impozit, baza de impunere și quantumul creanței pe fiecare perioadă impozabilă, fiind încălcate dispozițiile art.87 din Codul de procedură fiscală.

Contestatorul susține că „pe fond” a achitat toate taxele și impozitele datorate bugetului de stat, astfel că nu există temei legal pentru calcularea de penalități.

În ceea ce privește litigiul cu D.G.F.P. Caraș-Severin referitor la anularea Deciziei de impunere fiscală nr.X/04.01.2010, contestatorul arată că prin hotărâre judecătorească s-a dispus suspendarea executării acestei decizii, astfel că, în perioada suspendării nu se calculează penalități de întârziere. De asemenea, arată că prin Sentința Civilă X/2011 a ”Curții de Apel X” a fost anulată această decizie de impunere.

În concluzie contestatorul solicită admiterea contestației și anularea „Deciziei de impunere din dosarul fiscal nr.X/2011” al A.F.P. X ca fiind nelegală și netemeinică, emisă cu încălcarea dispozițiilor imperative prevăzute de art.43 și 87 din Codul de procedură fiscală.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2011, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice x au stabilit în sarcina domnului X obligații fiscale accesorii în sumă de X lei, calculate pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011, aferente diferenței de taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, neachitată la scadență, potrivit art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile contestatorului și prevederile legale aplicabile speței, se rețin următoarele:

cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele fiscale în mod corect au calculat în sarcina contestatorului accesorii în sumă de x lei aferente taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada 01.01.2011-31.12.2011, în condițiile în care prin Sentința Civilă nr./12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel X s-a dispus suspendarea executării Deciziei de impunere nr./04.01.2011 prin care s-a stabilit taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile contestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2011, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice X, au stabilit în sarcina dl. X accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei, pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2011.

Accesoriile au fost calculate ca urmare a neachitării în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei stabilită prin Decizia de impunere nr.X/04.01.2010 privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale, emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin.

Potrivit Sentinței civile nr.X/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel X se reține că domnul X prin acțiunea de contencios administrativ a solicitat să se anuleze: decizia nr.X/06.05.2010 emisă de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin, raportul de inspecție fiscală nr.X/04.01.2010 prin care s-au stabilit obligații fiscale în sumă totală de X lei, din care X lei reprezentând diferență taxa pe valoarea adăugată și X lei reprezentând majorări de întârziere, decizia de impunere nr.X/04.01.2010 emisă în baza raportului sus menționat, precum și suspendarea executării deciziei de impunere nr.X/04.01.2010 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a acțiunii.

Prin Sentința civilă nr.X/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel X s-a dispus:

- admiterea acțiunii formulată de reclamantul X împotriva părții D.G.F.P. Caraș-Severin;
- anularea deciziei de impunere fiscală nr.X/04.01.2010, deciziei nr.X/06.05.2010, raportului de inspecție fiscală privind obligarea la plata unui debit fiscal în sumă de X lei;
- suspendarea executării Deciziei de impunere nr.X/04.01.2011 emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a dosarului nr.X/Z/2010.

Împotriva Sentinței civile nr.X/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel X în dosar nr.X/2010 *, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Juridic a formulat recurs.

Prin contestația formulată dl.X susține că, prin hotărâre judecătorească s-a dispus suspendarea executării deciziei de impunere nr.X/04.01.2010, astfel că, în perioada suspendării nu se calculează penalități de întârziere.

În drept, potrivit prevederilor O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

Art. 119

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

În speță sunt incidente și prevederilor art.14 alin.(4) și art.15 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

Art. 14

“Suspendarea executării actului

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”

Art. 15

“Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art.14 alin.(4), nu suspendă executarea.”

coroborat cu prevederile art.215 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia.”

Din interpretarea prevederilor legale menționate, se reține că accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, iar efectul suspendării executării titlului de creanță constă în aceea că autoritatea fiscală nu este în drept să solicite plata majorărilor de întârziere pe perioada cât plata debitul principal, care le generează este suspendată.

De asemenea, potrivit dispozițiilor Titlul II.7 Subsistemul creanțelor fiscale instituite printr-un act administrativ fiscal ulterior suspendat la executare, Cap. II.7.2 lit.e) din Ordinul nr.2144/2008 privind Instrucțiuni privind organizarea sistemului de administrare a creanțelor fiscale, se precizează:

”e) nu se calculează obligații fiscale accesorii pe perioada suspendării executării actului administrativ fiscal pentru obligații fiscale principale stabilite prin acest act. În această situație obligațiile fiscale accesorii se pot calcula până la data aditerii cererii de suspendare a executării actului administrativ fiscal prin care s-a stabilit obligația fiscală principală, iar deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii vor fi comunicate debitorului, potrivit legii”.

Astfel, rezultă că nu se calculează obligații fiscale accesorii pe perioada suspendării executării actului administrativ, în această situație, obligațiile fiscale accesorii calculându-se până la data aditerii cererii de suspendare a actului administrativ fiscal prin care s-a stabilit obligația fiscală principală.

Faptul că instanța a suspendat executarea Deciziei de impunere nr.X/01.04.2010 nu înseamnă că a exonerat pe dl. X de la plata debitelor constatate de organele de inspecție fiscală, ci a dispus că în baza respectivei decizii de impunere nu se poate începe executarea silită până la soluționarea irevocabilă a dosarului nr.X/2010, iar, pe cale de consecință emiterea de decizii de calcul

accesorii în această etapă de suspendare, are același rezultat, și anume nu pot fi executate.

În cazul în speță, se reține că organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice X prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2011 au stabilit în sarcina domnului X accesorii pentru perioada **01.01.2011-31.12.2011**, în sumă de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei stabilită prin decizia de impunere nr.X/04.01.2010, titlul de creanță a cărui executare a fost suspendată prin **Sentința civilă nr.X/12.09.2011** pronunțată de Curtea de Apel X.

Se reține, de asemenea că organelor fiscale ale Administrației Finanțelor Publice x i-a fost comunicată Sentința civilă nr.x/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel x în dosarul x/2010 *, cu reclamantul x, prin care se suspendă executarea Deciziei de impunere nr.x/04.01.2011 emisă de D.G.F.P. Caraș-Severin de către Serviciul Juridic din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin prin adresa nr.x/22.09.2011, înregistrată la A.F.P.x sub nr.x/23.09.2011 (anexată în copie la dosarul cauzei), în cuprinsul acesteia fiind precizat că: "Încheierea este executorie de drept, iar recursul nu suspendă executarea acesteia."

De menționat, în cauza analizată este și faptul că, organele de soluționare având în vedere Sentința Civilă nr.x/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel x în dosarul nr.x/2010* cu reclamantul x (anexată în copie la dosarul cauzei) prin care se suspendă executarea Deciziei de impunere nr.x/04.01.2011 și recursul înregistrat sub nr.x/22.09.2011 (anexat în copie la dosarul cauzei) formulat împotriva sentinței sus menționate, referitor la acest capăt de cerere, au solicitat Serviciului Juridic prin adresa nr.x/07.03.2012, comunicarea datei de la care operează suspendarea executării Deciziei de impunere nr.x/04.01.2010 emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

Prin adresa nr.x/07.03.2012 înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.x/08.03.2012, Serviciul Juridic comunică că, data de la care operează suspendarea executării Deciziei de impunere nr.x/04.01.2010, având în vedere Sentința Civilă nr.x/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel x în dosarul nr.x/2010*, recurată, este 12.09.2011, în conformitate cu art.15 alin.(3) raportat la dispozițiile art.14 alin.(4) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 .

Din cele prezentate reiese faptul că suspendarea executării Deciziei de impunere nr.x/04.01.2011 a fost dispusă la data de **12.09.2011** de Curtea de Apel x prin Sentința civilă nr.x /12.09.2011. Accesoriile în sumă de x lei au fost stabilite prin Decizia referitoare la obligații de plată accesorii nr.x/31.12.2011, pentru perioada **01.01.2011- 31.12.2011**.

Prin urmare, se reține că organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice x, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/31.12.2011 au calculat accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2011, deși data de la care operează suspendarea executării Deciziei de impunere nr.x/04.01.2010 dispusă prin Sentința civilă nr.x/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel x recurată, este data de 12.09.2011, în conformitate cu art.15 alin.(3) raportat la dispozițiile art.14 alin.(4) din Legea contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele de mai sus, rezultă că organele fiscale, în mod eronat au calculat accesorii reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de x lei aferente taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada **01.01.2011 - 31.12.2011**, fără a analiza situația fiscală a contestatorului, în condițiile în care în data de **12.09.2011** prin Sentința Civilă nr.x/12.09.2011 pronunțată de Curtea de Apel x s-a admis cererea de suspendare a executării Deciziei de impunere nr.x/04.01.2010, prin care a fost stabilită obligația fiscală principală.

Pe cale de consecință, având în vedere situația de fapt și de drept reținută, documentele existente la dosarul cauzei, se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

și se va desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/31.12.2011, pentru suma de x lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă, având în vedere cele precizate în prezenta decizie, dispozițiile legale incidente speței în perioada de calcul a accesoriilor și să emită o nouă decizie de calcul accesorii.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.11.6 și 11.7 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.119 alin.(1), art.120 alin.(1), art.215 alin.(3) și art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.6, pct.11.7 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, art.14 alin.(4) și art.15 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/31.12.2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice x, pentru suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă, având în vedere cele precizate în prezenta decizie, dispozițiile legale incidente speței în perioada de calcul a accesoriiilor și să emită o nouă decizie de calcul accesorii.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor de atac administrativ și poate fi atacată la Tribunalul x , în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,